

برای ایران رجمشاه پادشاه خواران مشروط

padeshahi1339@hotmail.com

A.O.P.R. For Iran, Postfach 740163, 60570 Frankfurt, Germany

سقوط "اقتدار" پوشا "نظام"

در واپسین روزهای عمر یک رژیم ضد مردمی و غیر دموکراتیک، نشانه‌هایی آشکار از فروپاشی درونی و بی‌اعتباری جهانی آن پدیدار می‌شود. اما در کمال شگفتی، کارگزاران چنین رژیمی اغلب از درک وخامت اوضاع عاجز می‌مانند. آنان همچنان در توهم اجرای طرح‌ها و برنامه‌هایی هستند که گمان می‌کنند با تحقق آن‌ها، مشروعیت از دست‌رفته باز خواهد گشت. این خودفریبی، آنان را از واقعیت خشم عمومی و انزوی بین‌المللی دور نگه می‌دارد.

رژیم‌های سرکوبگر، در مواجهه با اعتراضات مردمی، به جای شنیدن صدای ملت، آن را به "دشمن خارجی" نسبت می‌دهند. این روایت که مردم خشمگین "عوامل بیگانه" هستند، نه تنها از عمق نارضایتی‌ها نمی‌کاهد، بلکه شکاف میان حکومت و ملت را عمیق‌تر می‌سازد. ترس از فروپاشی، آنان را به سمت افزایش سرکوب، اعدام‌های نمایشی و لغو مراسم‌های عمومی سوق می‌دهد؛ نشانه‌هایی آشکار از بی‌اعتمادی به امنیت درون‌مرزی. در عرصه جهانی، چنین رژیمی به تدریج از دایره تعاملات موثر خارج می‌شود. سفرهای دیپلماتیک لغو می‌گردند، قراردادهای راهبردی به تعویق می‌افتند و پیام‌های تبریک و همدلی جای خود را به سکوت و بی‌توجهی می‌دهند. این انزوا، نه حاصل اتفاق، بلکه نتیجه بی‌اعتمادی جهانی به رژیمی است که مشروعیت مردمی ندارد و آینده‌ای برای تعامل پایدار با آن متصور نیست. لغو برنامه‌های نمایشی و امنیتی شدن فضای عمومی، گویای آن است که رژیم حتی در درون مرزهای خود احساس امنیت نمی‌کند. افزایش اعدام‌ها، به‌ویژه در جرایم عادی، نه از موضع قدرت، بلکه از سر استیصال و ترس از خیزش مردمی است. این اقدامات، بیش از آنکه اقتدار را نشان دهند، ضعف و بی‌پناهی حکومت را فریاد می‌زنند.

در چنین شرایطی، تنها راه نجات، همبستگی ملی و مقاومت مدنی است. مردم باید بدانند که رژیم در حال فروپاشی است و هر گام کوچک آنان، می‌تواند ضربه‌ای بزرگ بر پیکره پوسیده آن وارد کند. اتحاد، آگاهی، و پافشاری بر حقوق انسانی، ابزارهایی هستند که می‌توانند مسیر سرنگونی رژیم و گذار به آزادی و عدالت را هموار سازند.

اکنون زمان آن است که ملت، با تکیه بر خرد جمعی و تجربه تاریخی، در برابر سرکوب ایستادگی کند و آینده‌ای روشن را برای نسل‌های بعدی رقم بزند. سقوط رژیم‌های سرکوبگر، نه با گوشه نشینی، بلکه با همبستگی، آگاهی، ایستادگی، مبارزات سازمانیافته و همگانی ممکن است.

کلید پیروزی در دستانت شماست

هم میهنان گرامی، ملت سرافراز ایران! درودها بر شما باد که ریشه در خاک استوار این سرزمین دارید. امروز، در این برهه حساس از تاریخمان، دشمن مشترک با تمام قوا در پی آن است که اراده ما را بشکند، صفوف ما را متزلزل سازد و آینده‌ای را که شایسته فر و شکوه شماست، به تباهی بکشد. اما باید بدانیم که پیروزی، ارمغانی آسمانی نیست؛ حقی است که باید آنرا بدست آورد. در طول تاریخ، هیچ‌گاه به هیچ ملتی پیروزی تقدیم نشده است؛ بلکه همواره حاصل جان‌فشانی، رنج و مبارزه بوده است. کلید این پیروزی، در دستانت ما و در دل‌های با ایمان ما نهفته است.

بدانیم که مبارزه، کار یک روز و یک نفر نیست. پیروزی تنها با کار خستگی‌ناپذیر و تلاشی شبانه‌روزی حاصل می‌شود. لحظه‌ای نباید از پای نشست. ما به پشتکار و سماجتی نیاز داریم که کوه‌ها را جابه‌جا کند. رمز عبور از بحران‌ها، وفاداری به پیمان و همبستگی است. دشمن می‌کوشد میان ما تفرقه اندازد. اما ما باید صف واحد باشیم؛ وفادار به آرمان‌ها، وفادار به یکدیگر و وفادار به پیمانی که برای سرنگونی جمهوری ننگین اسلامی، ساختن ایرانی آزاد، مستقل و مقتدر بسته‌ایم. راه پر فراز و نشیب است. باید آماده تحمل سختی‌ها باشیم و هرگز پا پس نکشیم. دشواری‌ها نه برای درهم شکستن ما، بلکه برای آبدیده کردن اراده ما هستند. هر سختی، پله‌ای است برای رسیدن به قله. ملتی که از رنج فرار کند، هرگز به اوج نمی‌رسد.

هیچ کشتی‌ای با اراده یک نفر به ساحل نمی‌رسد. پیروزی نیازمند کار گروهی، سازماندهی دقیق و برنامه برای هر شرایط است. باید در هر جبهه‌ای - چه فکری، چه اقتصادی، چه فرهنگی و چه عملی - با نظم و انضباط، همچون یک پیکر واحد عمل کنیم. و در نهایت، بر تارک پرچم ما، پیروی از فرمان‌های رهبر انقلاب ملی، شهریار میهن شاهزاده رضا پهلوی نقش بسته است. این فرمان‌ها، نقشه راه ما در این مبارزه بزرگ هستند. با همبستگی گسست‌ناپذیر، سازماندهی منسجم و گوش سپردن به فرمان‌های انقلاب، می‌توانیم هر توطئه‌ای را خنثی کنیم.

هم میهنان گرامی! ما ملت ایران، در طول تاریخ از آزمون‌های سختی گذشتیم، اکنون زمان عمل، همبستگی و استواری است. با تکیه بر ایمان، تلاش و وفاداری، آینده‌ای روشن در انتظار ملت ماست. امروز، ما نه فقط برای خود، بلکه برای آیندگان این مرز و بوم و سرافرازی مام میهن می‌جنگیم. به پیش! به سوی پیروزی که با دست‌های توانای شما آفریده خواهد شد.

پایته ایران

سپیدوم راهبرز دل، میهنش‌های سخت خواهد شکفت. پرچم آزادی، چون خورشید بر فراز ایران زمین خواهد درخشید امید سلاص است که هیچ دشمن توان کر قش را ندارد. پس با ایمان به فردا، با عشق به میهن راه را ادامه دهیم تا روزی که ایران دوباره به گلستان بدل شود.

برقرار باد سامانه شاهنشاهی ایران! در بازپخش این فراخوان بکوشید!

هر آنچه که در این فراخوان چاپ می‌شود، دیدگاه‌های شخصی نویسندگان و یا گردانندگان آن است و ابداً هیچ مسئولیتی متوجه شهریار میهن، شاهزاده رضا پهلوی و دیگر جریان‌های سیاسی هوادار سامانه پادشاهی نیست!